

Th. Christensen: Det kan meget vel ske. Jeg har kun sagt, at vi have kunnet være enige i 3 Aar, efterat Udvalget var nedsat, og man vil maasse her være opmærksom paa: Hvad er 3 Aar for et saadant Udvalg, som nu har arbejdet i 7 Aar? Man vil maasse sige, at det er altfor Lidt at tale om her. Jeg forstaaer ogsaa meget vel, at denne findige og nøie Behandling af dette Forslag maatte kunne bringe store Resultater. Den har bragt disse store Resultater, at den ærede Formand har kunnet tage fuldt ud de Forslag, der ere komne fra Høire, og tiltræde dem. Jeg har ikke kunnet være saa høielig eller let i Bevægelsen; jeg har ikke kunnet gaa den Vej, men dertil er det ærede Medlem naaet, og jeg vil sige, at jeg paastjønner det ærede Medlems Arbejde i Udvalget. Han er naaet meget vidt, og det er store Resultater, han har naaet, og Ingen vil mere tale om, at det egentlig ogsaa har taget nogen Tid at naae til det Resultat. Jeg vil for mit Vedkommende kun sige, at jeg vil ikke have Vren for, at vi have arbejdet saa findigt, som Tilfældet har været. Jeg vil ikke kunne tiltage mig Andel i Vren for en eneste Dag, ja en eneste Time, som er gaaet ud over den første Gang. Jeg mener det første Aar, da vi havde Sagen til Behandling. Det føler jeg dog Grund til at udtale her. Og saa skal jeg forøvrigt til Slut bede Thinget stemme for mit Forslag her, og særlig tør jeg maasse bede det store Flertal at stemme derfor, thi det kan være overbevist om, at det er et virkelig demokratisk Forslag, her foreligger. Og kunne ikke alle vi, der høre til Flertallet, være enige om at arbejde for og modtage, hvad der er et demokratisk Forslag. Og hvad er dette Andet end, hvad der bevislig er til Gavn for de Mange og Smaa? Og det er dette Forslag.

Bouløffe: Det er et lille Forhold, som ikke er kommet frem i Vædringsforslag, og som ei heller let havde kunnet indsluttes i Lovforslaget i Form af Vædringsforslag, jeg vil omtale. Det er forøvrigt et Spørgsmaal, som har været fremme for flere Aar siden gennem det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) og nu sidst af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og ogsaa i Udvalget har det samme Spørgsmaal været for. Det angaar Vinduespoleringen i de Vinduer, som sidde høit paa Bygningerne. Jeg har søgt efter, om det ikke var muligt at faae en Bestemmelse ind, hvorved man kunde forhindre den Maade, hvorpaa man nu ser Pigerne paa de befærdede Strøg dagligdags polere Vin-

duerne. Vi se jo saa mange sørgelige Beviser paa, at Mange styrte ned og reise sig ikke mere. Jeg har søgt — siger jeg — efter, om det var muligt at faae en passende Bestemmelse ind i Loven i Form af et Vædringsforslag. Jeg har imidlertid ikke kunnet finde en saadan Form og har heller ikke fundet Tilslutning i Udvalget, og jeg vil derfor nu benytte Leiligheden til at henlede dels Ministerens og dels Politiets Opmærksomhed paa dette Spørgsmaal for at se, om der ikke ved en Politibekjendtgjørelse eller paa anden Maade kunde nedlægges Forbud mod den Maade, hvorpaa Vinduespoleringen foregaar, saa at det i det Mindste blev paalagt dem at tage de øverste Vinduer ind, naar de skulle poleres. Derved kunne de ikke tage nogen Skade, og Pigerne kom ikke saa let forkert afsted som ved den Maade, hvorpaa Poleringen nu foregaar, idet de staa udenfor Vindueskarmen og derved tabe Balancen og falde ned. Kunde der fra Politiets Side gjøres Noget derimod, var det ønskeligt.

Justitsministeren (Kellermann):

Da det under forrige Behandling ikke lykkedes og heller ikke ved Konference med det ærede Udvalg er lykkedes mig at komme til Overenskomst med Udvalget angaaende det Punkt, som jo har spillet Hovedrollen under denne Sags Behandling, nemlig Ordningen af de Autoriteter, under hvilke Bygningsvæsenet skulde sortere, er det mig klart, at dette Lovforslag næppe vil undgaa at undergaa Vædringer i det andet Thing. Naturligvis er det mig ikke muligt at udtale noget Bestemt i saa Henseende, men det er jo nu flere Aar siden, det andet Thing har beskæftiget sig med Sagen, saa derfor kan jeg ikke paatage mig nogen Garanti for, hvorledes man i saa Henseende vil stille sig. Jeg maa anse det for overveiende sandsynligt, at det ikke vil undgaa, at der stilles Vædringsforslag, og som Følge deraf har jeg troet, at det vilde være i Sagens Interesse, at jeg undlod at stille Vædringsforslag ved denne Behandling, men at man saavidt muligt indrettede al Ting paa, at Sagen snarest muligt kunde komme op i det andet Thing, for at det mulig kunde gjenuemløbe alle sine Stadier og faae en Ende i denne Samling, hvad jeg antager, at Alle, som have arbejdet derpaa, baade Udvalget, Thinget og Ministeren, kort sagt Alle, der have anvendt betydelig Tid paa denne særdeles vidtløftige Sag, i høi Grad ville ønske. Derfor har jeg undladt for Tiden at stille Vædringsforslag, fordi jeg for mit Vedkommende vilde gjøre, hvad jeg formaae til, at Sagen kunde